

**Kecskemét Megyei Jogú Város Közgyűlése
Jogi és Ügyrendi Bizottság**

ELŐTERJESZTÉS

Kecskemét Megyei Jogú Város Közgyűlése

**2016. október 27-én
tartandó ülésére**

Tárgy: Közterületek elnevezése Bethlenváros, Hunyadváros és Belváros városrészben

Az előterjesztést készítette: Hatósági Iroda
Dr. Bodóczy Judit irodavezető
Műszaki Osztály
Csányi Katalin osztályvezető

Kezelési megjegyzés: HATÁROZAT-TERVEZET

Döntési változatok száma: Határozat-tervezet 1. pont: 3
Határozat-tervezet 2. pont: 1
Határozat-tervezet 3. pont: 1

Melléletek: helyszínrajzok

Véleményezésre megkapta:

Egyéb szervezet, külső szakértő:

Megtárgyalta:

Jogi és Ügyrendi Bizottság

Határozat száma:

...../2016. (X. 25.) JÜB sz. határozat

Törvényességi észrevételem nincs:

**Dr. Határ Mária
jegyző**

Bizottság még nem tárgyalta

Kecskemét Megyei Jogú Város Közgyűlése
Jogi és Ügyrendi Bizottság

Ügyiratszám: 15052-2/2016.
Ügyintéző: Gózon Tamás

Előterjesztés

Kecskemét Megyei Jogú Város Közgyűlése
2016. október 27-i ülésére

Tárgy: Közterületek elnevezése Bethlenváros, Hunyadváros és Belváros városrészben

Tisztelt Közgyűlés!

Kecskemét Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének a Közgyűlés és Szervei Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 4/2013. (II. 14.) önkormányzati rendelete 2. melléklet 4.2.3. pontja alapján a Jogi és Ügyrendi Bizottság közgyűlési döntésre előkészíti a közterület elnevezésére, az elnevezések megváltoztatására, közterületnevek védetté nyilvánítására vonatkozó előterjesztéseket.

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (továbbiakban: Mőtv.) 14/A. § (1) bekezdése szerint minden belterületi és olyan külterületi közterületet el kell nevezni, amely olyan ingatlanhoz vezet, amelyen az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény szerinti épület található.

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (továbbiakban: Étv.) 2. § 13. pontja értelmében „Közterület: közhasználatra szolgáló minden olyan állami vagy önkormányzati tulajdonban álló földterület, amelyet az ingatlan-nyilvántartás ekként tart nyilván”.

Kecskemét Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének a közterület elnevezések megállapításáról, változtatásáról, jelöléséről, valamint az emléktábla-állítás és a közterületi alkotás elhelyezésének rendjéről szóló 19/1996. (IV. 9.) önkormányzati rendelete (továbbiakban: Rendelet) 24.§ (1) bekezdése alapján a város területén lakóhellyel rendelkező magánszemély is kezdeményezheti a közterületnév megállapítását, illetve javaslatot tehet a közterület nevére.

Kecskemét Megyei Jogú Város közigazgatási területére vonatkozóan az alábbi három közterület elnevezésére érkezett magánszemélyektől javaslat.

1. számú közterület elnevezési javaslat:

A Bethlenváros városrészben található, elnevezésre javasolt területet a kecskeméti, 4926/69 és a 4926/75 hrsz-ú, kivett út és kivett közút művelési ágú, Kecskemét Megyei Jogú Város Önkormányzatának tulajdonát képező közterületi ingatlanok alkotják, amely (a városközponttól távolodva) a Smetana utcáról derékszögben balra ágazik le.

Az elnevezésre javasolt közterület jelenleg szilárd burkolattal még nem rendelkezik, a Településrendezési Terv szerint annak folytatásaként közlekedési célból kijelölt terület telekalakítással érintett.

A *Rendelet 3. § (2) bekezdése* szerint a közterület természetes folytatásaként később kialakuló új szakasz (meghosszabbítás) külön elnevezési eljárás nélkül a már elnevezett közterület nevét veszi fel.

Az elnevezést a tárgyi közterületről megközelíthető telkek kecskeméti lakóhellyel rendelkező tulajdonosai kezdeményezték, melyre vonatkozóan a Kálmán Imre és Lehár Ferenc utca javaslatot tették.

Kálmán Imre (Siófok, 1882. október 24. – Párizs, 1953. október 30.) Zeneszerző, operettkomponista.

A Zeneakadémiai tanulmányai alatt Koessler János tanítványa volt. Eleinte dalokat, zongoraműveket írt, majd Endre és Johanna c. szimfonikus nyitányával keltett feltűnést. Rövid ideig joghallgató, 1908-ig a Pesti Napló zenekritikusa. Első nagy sikere a Tatarjárás c. operett (1908). További operettjei hamarosan világhírűvé tették nevét. 1938-ig Bécsben, 1938–1940. között Párizsban, majd az USA-ban, 1945-től haláláig ismét Párizsban élt. Utolsó operettjét, az Arizona Ladyt halála után, 1954-ben mutatták be Bernben. Hatalmas nemzetközi sikerét műveinek életkedve mellett zenéjének magyaros színezete segítette elő. Számos dal és szon szerzője volt. Fontosabb művei: Cigányprímás (1912); Csárdáskirálynő (1915); A farsang tündére (1919); Bajadér (1921); Marica grófnő (1924); Cirkuszhercegnő (1926); Csikágói hercegnő (1928); A montmartre-i ibolya (1930).

Lehár Ferenc (Komárom, 1870. április 30. – Bad Ischl Ausztria, 1948. október 24.) zeneszerző, karmester.

Apja katonakarmester volt, az ő szolgálati áthelyezése folytán került 1880-ban Budapestre, ahol a Nemzeti Zeneakadémián Tomka István tanítványa volt, majd a prágai konzervatóriumban Anton Bennewitznél hegedülni tanult 1888-ig. 1890-től kezdődően 12 éven át katonakarmester volt Losoncon, Polában, Triesztben, Budapesten, Esztergomban és Bécsben. Zeneszerzői munkásságát operakompozíciókkal kezdte (Kukuska, 1896). Bécsben 1902. november 21-én mutatták be első operettjét, a Bécsi asszonyokat, amely világsiker lett és meghatározta további munkásságának fő területét. Életének legnagyobb részét az osztrák fővárosban töltötte, itt mutatták be nagy sikerű operettjeit. 1943. február 20-án Budapesten a Garabonciás bemutatóját „dirigálta”. A II. világháború után Zürichbe költözött, és csak röviddel halála előtt tért vissza Ausztriába. Az akkori műfaj egyik legkiválóbb képviselője, operettjeiben magas igényű kompozíciós követelményekkel lépett fel, megújítva az akkor már sablonossá merevedő bécsi operett stílusát. Fontosabb művei: Drótostót (Bécs, 1902); Vig özvegy (Bécs, 1905); Luxemburg grófja (Bécs, 1909); Cigányszerelem (Bécs, 1910); Éva (Bécs, 1911); Frasnita (Bécs, 1922); Paganini (Bécs, 1925); A mosoly országa (Berlin, 1929); Giuditta (Bécs, 1934); Garabonciás (a Cigányszerelem átdolgozása, Budapest, 1943).

A fenti közterület elnevezési javaslatokat az érintett térség önkormányzati képviselőjeként támogatom és kiegészítem a javaslatokat egy további híres zeneszerző, Johannes Brahms személyével, akit közeli kapcsolatok fűztek az akkori magyar zenei élethez.

Johannes Brahms (Hamburg, 1833. május 7. – Bécs, 1897. április 3.) német zeneszerző.

Johannes Brahms, a 19. századbeli német zene kimagasló alkotója zenészcsaládba született Hamburgban, de élete legnagyobb részét Bécsben élte le.

A gyermek Brahms 1840-ben zongoraórákat kezdett venni Otto Friedrich Willibald Cossel zongoratanárnál, aki három évvel később átengedte saját kiváló mesterének, Eduard Marxsennek. Rögön megmutatkozott játékos és alkotói tehetsége is.

Tizenhét éves korában megismerkedett Reményi Ede magyar hegedűművésszel. Reményi Görgei Artúr hegedűse volt. Brahms Reményi zongorakísérője lett, 1852 elején közös hangversenykörútra is indultak. A körút során megismerkedett Joachim Józseffel, aki első hegedűsként a hannoveri királynál szolgált. Joachimnak nagyon tetszett Brahms zongorajátéka és zongorára írt esz-moll scherzója, és Liszt Ferencnek írt ajánlólevéllel látta el a fiatalembert. Weimarban Liszt szívélyesen fogadta Reményit és Brahmsot.

Brahms az ötvenes években alkotta meg első nagyobb szabású művét, az *I.* (d-moll) zongoraversenyt, amelyet eredetileg két zongorára komponált, ámde a mondanivaló súlya versenyműformát követelt meg. A következő jelentős számú együttesre írt alkotás a Német requiem volt, amelyen a komponista több mint egy évtizedig dolgozott.

Brahms a szimfónia műfajában csak igen későn kezdett el ténylegesen tevékenykedni, 1. szimfóniáját – több mint két évtizedes érlelés után – 1876-ra fejezte be. Az elsőt további három szimfónia követte, melyből a negyedik az utókor szerint Brahms legértékesebb szimfóniája, benne ugyanazon német hagyományokat követte, amelyeket a Német requiemben is felhasznált.

Kortársai kiváló pianistának ismerték el, és sokáig nem méltányolták eléggé alkotó munkásságát.

Ma már történeti távlatból szemlélve Brahms működését, tisztán látható, hogy művészete költőiségének alapvonásaiban éppúgy vérbélien romantikus, mint Liszté vagy Wagneré, romantikus mondanivalóját azonban klasszikus és kiegyensúlyozott formaművészetével fejezte ki. Valóban Brahms egész életművében azt a goethei egyetemességet kereste, amelyben egyensúlyba kerül a merészen egyéni mondanivaló a korszerű érzelmvilággal és nemes arányú építőművészettel. Brahms művészete ebben az értelemben tehát megtartó erő, a klasszikus formaideál továbbfejlesztése egy olyan korban, amelyben az új mondanivaló gyakran zavarosan jelentkezik, s a tartalom és a forma közötti egyensúly ingadozik.

Brahms dallamvilága gyökereiben a német népművészetre támaszkodik, költészete végső értelemben saját érzelmeit visszhangozza, műveinek súlypontján szinte gyermeki egyszerűséggel és áhítattal népi hangot üt meg. Brahms nem klasszicizáló, hanem klasszikus művész. Brahmsot közeli kapcsolatok fűzték az akkori magyar zenei élethez, sok magyar barátja volt. Magyaros dallamokat jegyzett fel, és ezeket közismert és népszerű Magyar táncain kívül számos más művében is feldolgozta.

Brahms csaknem utolsó percéig a zenésztársadalom aktív tagja maradt. 1897. április 6-án temették a bécsi Zentralfriedhofba.

A Rendelet 4. § (1) bekezdése alapján a javasolt közterületnév vizsgálatokor figyelemmel voltunk a városrész, a szűkebb környék, a szomszédos közterületek jellegére, tekintettel arra, hogy az elnevezésre javasolt közterület szűkebb környezetében zeneszerzőkről elnevezett közterületek (Smetana utca, Sosztakovics utca) helyezkednek el.

2. számú közterület elnevezési javaslat:

Az elnevezésre javasolt kecskeméti, 7238/57; 7238/77; 7267/14; 7267/16; 7267/17 hrsz-ú, kivett közút művelési ágú ingatlanokból álló, Kecskemét Megyei Jogú Város Önkormányzatának tulajdonát képező közterület Hunyadváros városrészben található. Megközelítése szerint a Nyomda utcáról (városközponttól távolodva) jobbra leágazó, Brigadéros utcával párhuzamos, 190 m hosszúságú, szilárd útburkolattal rendelkező közterület.

Az elnevezést a tárgyi közterületről megközelíthető, lakóépülettel beépített telek tulajdonosa kezdeményezte, amelyre vonatkozóan a Gutenberg utca elnevezési javaslatot tette.

Johannes Gutenberg (Mainz, 1400. /pontos dátum nem ismert/ – 1468. február 3.)

Életéről kevés dokumentum maradt fenn, azok is leginkább pénzügyi tranzakciók nyomai, amelyek azt mutatják, hogy fémmunkákban szerzett gyakorlatot. Az 1420-as években szülővárosát a patrícusok és a céhek közötti konfliktusok miatt el kellett hagynia, Strasbourghban telepedett le. Ezermeisternek számított, aki jártas volt az aranyművesség és gyémántcsiszolás tudományában is. Az 1430-as évektől kísérletezett könyvnyomtatással is. Az 1440-es évek közepén tért vissza Mainzba, ahol kölcsönökből felállította nyomdáját, s kezdetben kisebb alakú könyveket vagy egy lap terjedelmű nyomtatásokat készített.

Első munkája a töredékben ránk maradt Weltgericht című vers volt, ehhez metszette és öntötte legrégibb betűit, később Donatus latin nyelvkönyvét is ezzel a betűtípussal nyomtatta ki. A második sajtótermék, amelyet Gutenberg már új betűtípussal hozott ki, a jóslatokat tartalmazó csillagászati naptár volt, majd ezt követték az úgynevezett Ablassbriefek (Bűnbocsátó levelek), amelyeket az egyház megrendelésére készített.

Életének célja azonban nem az volt, hogy röpiratokat, kalendáriumokat, apróbb könyveket nyomtasson, amikből jól megélhetett s vagyont is gyűjthetett volna, többre vágyott, a Biblia kinyomtatására készült. Öt éven át dolgozott célja megvalósításán, és 1452. szeptember 30-án végül el is készült fő műve, a Gutenberg Biblia. Az anyagi támogatást egy ügyvéd biztosította Gutenberg számára a busás bevétel reményében, aki a kölcsön fejében nyomdagépeit kötötte le biztosítéknak. A nyomdászt üzlettársa még a munka befejezése előtt beperelte, mindenéből kiforgatta és megszerezte a szinte teljesen kész Bibliákat is.

Gutenberget a csapás nem törte meg, talpra állt és új sajtógépet készített, ezen készült Gutenberg-betűkkel a 36 soros Biblia. Gutenberg később új betűfajtát is készített, s ezzel két kisebb könyvet nyomtatott.

Utolsó nagy műve a középkor lexikona, a Catholicon, amelynek szerzője a genovai Johannes de Balbus volt. Az 1460-as évek elején visszavonult. Nyugalmat azonban nem lelt, mert Mainzot 1462-ben zsoldosok felgyújtották és kirabolták, így ismét menekülnie kellett. Néhány év múlva hazatért, ekkor már elismerték tevékenységét. Életét ha nem is gazdagon, de nem nélkülözve fejezte be. A helyi ferences templomban temették el, de ez később elpusztult, így Gutenberg sírja is megsemmisült.

Gutenberg érdeme, hogy ő használta először az olajból készített nyomdafestéket, a rongypapírt, kifejlesztette a betűöntő eljárást, a szedéstechnikát, és fából sajtóprést készített.

A Rendelet 5. § (2) bekezdése értelmében közterületnév előtagjaként a személy családi és utónevét kell megállapítani, kivéve ha a névadó családi nevről, vagy más általánosan elfogadott elnevezésről is közismert és személye ezáltal nem téveszthető össze.

Mivel a Gutenberg családnév köztudomású, mással nem összetéveszthető, ezért közterületnév előtagjaként önmagában is alkalmazható.

A Rendelet 4. § (1) bekezdése alapján a javasolt közterületnév vizsgálatakor figyelemmel voltunk a városrész, a szűkebb környék, a szomszédos közterületek jellegére, tekintettel arra, hogy az elnevezésre javasolt közterülettel szomszédos a Nyomda utca, amely elnevezéshez közvetlenül kapcsolódik Gutenberg munkássága.

A térség önkormányzati képviselője, Pászti András támogatja a közterület Gutenberg utca szerinti elnevezését.

3. számú közterület elnevezési javaslat:

Az elnevezésre javasolt kecskeméti, 4048/2 hrsz-ú, Kecskemét Megyei Jogú Város Önkormányzatának tulajdonát képező, kivett közterület művelési ágú ingatlan a Piarista

Rendház és a piaccsarnok épülete között helyezkedik el, megközelítése szerint az Erdősi Imre utcáról jobbra leágazó, Budai utcával párhuzamos, 130 m hosszúságú közterület.

Az elnevezést Dr. Iványosi Szabó András kezdeményezte, amelyre vonatkozóan a **Branyiszkó köz** elnevezési javaslatot tette.

A branyiszkói ütközet az 1848–49-es szabadságharc téli hadjáratának egyik jelentős következményekkel járó ütközete volt. 1849. február 5-én a Branyiszkói-hágónál Guyon Richárd honvéd ezredes csapatai a „branyiszkói hős” Erdősi Imre tábori lelkes vezetésével vereséget mértek Franz Deym tábornok csapataira.

Erdősi Imre később 17 éven keresztül a kecskeméti Piarista Rendház házfőnöke volt.

A *Rendelet 4. § (1) bekezdése* alapján a javasolt közterületnév vizsgálatokor figyelemmel voltunk a városrész, a szűkebb környék, a szomszédos közterületek jellegére, tekintettel arra, hogy az elnevezésre javasolt közterülettel szomszédos az Erdősi Imre utca, amely a fentiek szerint kapcsolódik a javaslatához.

A térség önkormányzati képviselője, Hörcsök Imre támogatja a közterület Branyiszkó köz szerinti elnevezését.

Fentiek alapján a bizottság javasolja, hogy a Tisztelt Közgyűlés

1. A kecskeméti, 4926/69 és a 4926/75 hrsz-ú ingatlanokból álló közterületet

A változat: Kálmán Imre utcának

B változat: Lehár Ferenc utcának

C változat: Brahms utcának

2. A kecskeméti, 7238/57; 7238/77; 7267/14; 7267/16; 7267/17 hrsz-ú ingatlanokból álló közterületet Gutenberg utcának,

3. A kecskeméti, 4048/2 hrsz-ú közterületet Branyiszkó köznek

nevezze el.

Az elnevezésre javasolt közterületek helyszínrajzai az előterjesztés mellékletét képezik.

Kérem a Tisztelt Közgyűlést az előterjesztés megtárgyalására és a határozat-tervezet elfogadására.

Kecskemét, 2016. szeptember 29.

Dr. Sztachó-Pekáry István
bizottsági elnök

**KECSKEMÉT MEGYEI JOGÚ VÁROS
KÖZGYŰLÉSE**

Határozat-tervezet

Kecskemét Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlése

..... /2016. (X. 27.) határozata

Közterületek elnevezése Bethlenváros, Hunyadiváros és Belváros városrészben

Kecskemét Megyei Jogú Város Közgyűlése megtárgyalta a Jogi és Ügyrendi Bizottság 15052-2/2016. sz. előterjesztését és az alábbi határozatot hozta:

A közgyűlés úgy dönt, hogy:

1. A kecskeméti, 4926/69 és a 4926/75 hrsz-ú ingatlanokból álló közterületet

A változat: Kálmán Imre utcának

B változat: Lehár Ferenc utcának

C változat: Brahms utcának

2. A kecskeméti, 7238/57; 7238/77; 7267/14; 7267/16; 7267/17 hrsz-ú ingatlanokból álló közterületet Gutenberg utcának,

3. A kecskeméti, 4048/2 hrsz-ú közterületet Branyiszki köznek

nevezze el.

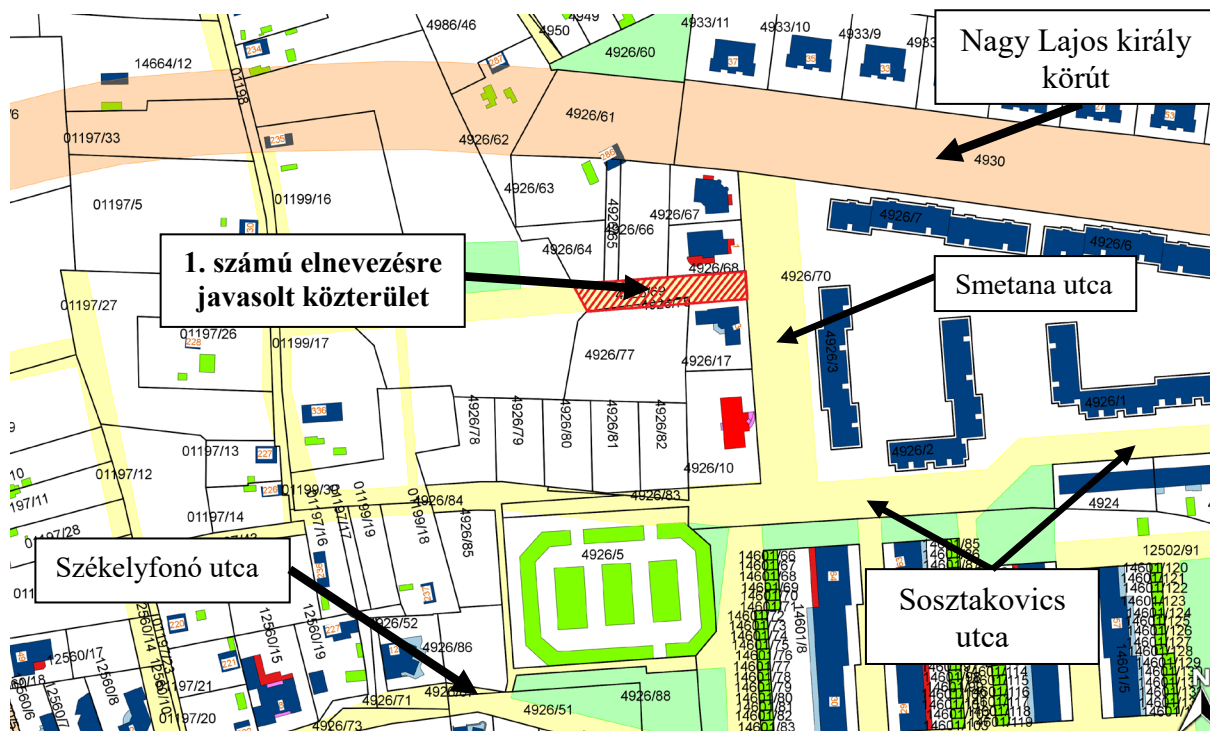
1. A közgyűlés felkéri Dr. Határ Mária jegyzőt, hogy a közterület elnevezések folytán szükségessé vált utcanévtáblák megrendelése és kihelyezése érdekében a szükséges intézkedéseket tegye meg.
2. A közgyűlés felkéri Dr. Határ Mária jegyzőt, hogy a közterület elnevezésekről a helyben szokásos módon adjon tájékoztatást és közvetlenül is tájékoztassa az illetékes szerveket.

Határidő: 2016. december 27.

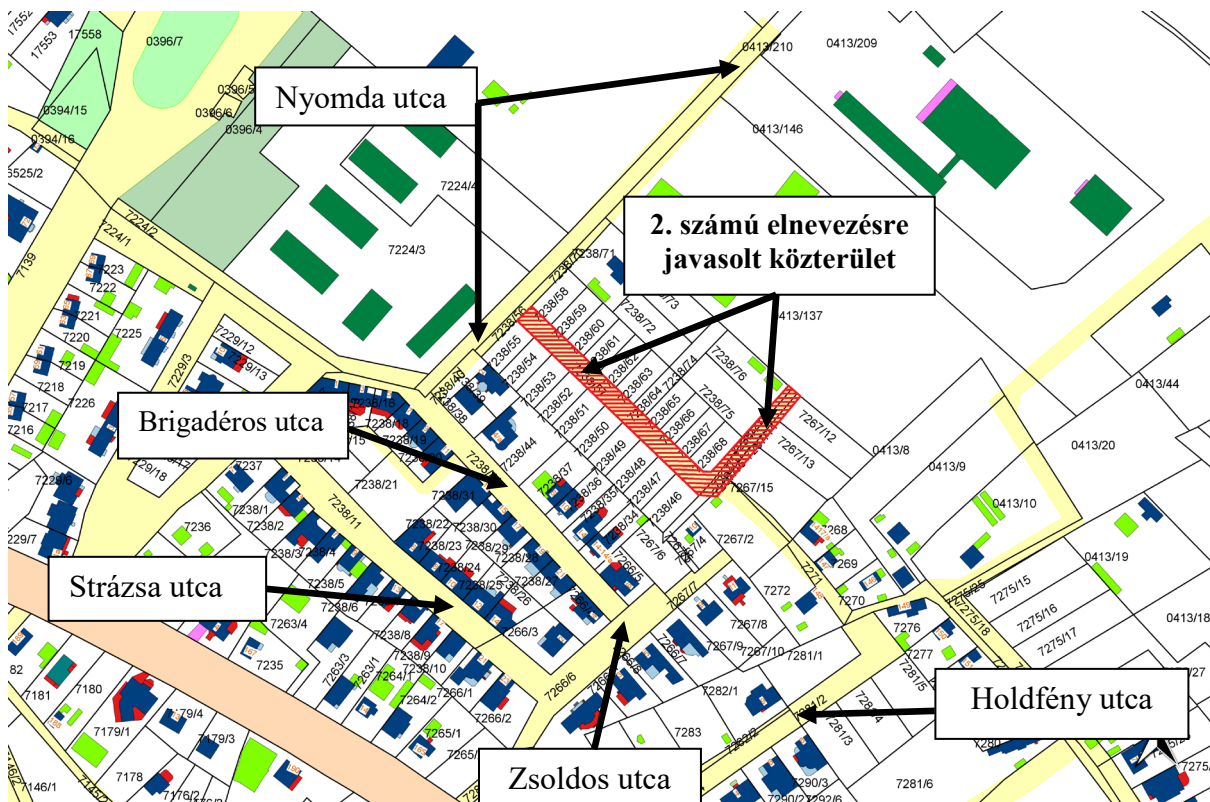
Felelős: Dr. Határ Mária jegyző

Melléklet:

1. számú közterület elnevezési javaslat

2. számú közterület elnevezési javaslat

3. számú közterület elnevezési javaslat

